

и вода? Съ други думи казано: Тръбва ли да се нарече истински християнинъ онзи, който не може да стисне една мжчнотия въ ржката си и отъ нея да потече огънь и вода? Ако отъ вашитѣ малки мжчнотии не можете да изкарате огънь и вода, де е вашето знание, де е вашата сила? Учениятъ, силниятъ всѣкога помага на по-слабия отъ него. Ако държите въ ума си нѣкаква идея, която не можете да реализирате, и отидете при нѣкой ученъ да сподѣлите мжчнотията си, той непременно ще ви помогне. Който мисли, че е ученъ, че е силенъ човѣкъ, нека се опита, дали може да превърне една своя мжчнотия въ нѣщо друго и да потече отъ нея огънь и вода. Българитѣ мислятъ, че знаятъ много нѣща, че сж силни хора. Нѣкой си въобразява че знае много, а ме пита, какво мисля за Бога.—Нищо не мисля за Бога.—Кой Го е създалъ? — Не зная. Казвамъ: смѣшно е създаденото да мисли за Създателя си. Защо? Човѣкъ не може да има ясна представа за нѣщата, ако върви отъ последствията къмъ причинитѣ. Да разсждавате отъ последствията къмъ причинитѣ, то е все едно, параходътъ, който е направенъ отъ човѣка, да пита, кой е създалъ самия човѣкъ? Както параходътъ е сглобенъ отъ дъски, човѣкътъ така не може да бжде направенъ. По сщия начинъ и човѣкъ не може да мисли, че Богъ е създаденъ като него. Въ това разсждение нѣма никаква логика. Богъ се ограничава, но никога не може да бжде като човѣка. Богъ е безграниченъ. Безгранично въ живота е това, което дава мощъ, сила на човѣка да мисли, да се развива. Забелязано е, че човѣкъ обича да му се говори за нѣща, които не знае, за да може чрезъ мислене да ги обясни.

Съвременнитѣ хора сж дошли до положение да желаятъ здраве, богатство, сила, да уредятъ работитѣ си. Два начина има, по които човѣкъ може да уреди работитѣ си: човѣшки и Божественъ. Ако ги урежда по човѣшки начинъ, той постоянно ще се натъква на мжчнотии и разочарования; ако ги урежда по Божественъ начинъ, той ще изпитва щастие и блаженство, ще съзнава, че Богъ прониква навсѣкжде и въ всичко. При това положение, дето и да отиде, той ще се чувствува господаръ на положението. Така сж се чувствували едно време старитѣ римляни въ своята държава. Така се чувстуваха англичанитѣ преди войната въ всички държави. Дето отиваха, навсѣкжде ги приемаха съ почитъ. Ако българинътъ отиде въ странство и каже, какъвъ е, ще го приематъ ли съ почитъ? Съ какво може